

31991L0496

24.9.1991

EUROOPA ÜHENDUSTE TEATAJA

L 268/56

NÕUKOGU DIREKTIIV,

15. juuli 1991,

millega nähakse ette ühendusse kolmandatest riikidest saabuvate loomade veterinaarkontrolli korraldamise põhimõtted ning muudetakse direktiive 89/662/EMÜ, 90/425/EMÜ ja 90/675/EMÜ

(91/496/EMÜ)

EUROOPA ÜHENDUSTE NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Majandusühenduse asutamislepingut, eriti selle artiklit 43,

võttes arvesse komisjoni ettepanekut, ⁽¹⁾

võttes arvesse Euroopa Parlamendi arvamust ⁽²⁾

ning arvestades, et:

elusloomad sisalduvad asutamislepingu II lisas esitatud loetelus;

kolmandatest riikidest saabuvate toodete veterinaarkontrolli korraldamise põhimõtete kehtestamine ühenduse tasandil aitab kaitsta varusid ja tagada turu stabiilsust, samal ajal ka ühtlustades meetmeid, mida on vaja loomade tervise kaitse tagamiseks;

nõukogu 26. juuni 1990. aasta direktiivi 90/425/EMÜ (milles käsitletakse ühendusesiseses kaubanduses teatavate elusloomade ja toodete suhtes seoses siseturu väljakujundamisega kohaldatavaid veterinaarkõnealune ja zootehnilisi kontrolle) ⁽³⁾ artiklis 23 on eriti sätestatud, et nõukogu peab kehtestama eeskirjad ja üldpõhimõtted kolmandatest riikidest saabuvate, nimetatud direktiividega reguleeritud toodete impordi kontrolli suhtes;

iga loomasaadetise puhul kolmandatest riikidest tuleb selle ühendusse saabudes teostada dokumentide ja identsuse kontroll;

tuleks kindlaks määrata kogu ühenduse territooriumil kehtivad põhimõtted pädevate veterinaarasutuste tehtava füüsilise kontrolli korra ja järelkontrolli suhtes;

tuleb ette näha kaitsekord; selles kontekstis peab komisjon suutma astuda samme, eriti külastades asjaomaseid kohti ning võttes vastu valitsevate asjaolude puhul kohaseid meetmeid;

kui kontrollisüsteem peab toimima sujuvalt, peab olema olema heakskiitmise kord ning piiripunkte tuleb kontrollida, samuti

peaksid toimuma kolmandatest riikidest tooteid kontrollima saabuvate volitatud ametnike vahetuskülaskäigud;

ühiste põhimõtete kehtestamine ühenduse tasandil on vajalik seda enam, et siseturu lõpliku väljakujundamise perspektiivis tuleb kontroll sisepiiridel kaotada;

direktiive 89/662/EMÜ, ⁽⁴⁾ 90/425/EMÜ ja 90/675/EMÜ tuleks muuta, et kohandada need käesoleva direktiiviga;

teatavate piiratud kestusega üleminekumeetmete ettenägemine tundub olevat vajalik, et hõlbustada siirdumist uuele käesoleva direktiiviga sisse seatavale kontrollikorrale;

komisjonile tuleb anda ülesandeks võtta käesoleva direktiivi rakendusmeetmed,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

Artikkel 1

1. Liikmesriigid teostavad kooskõlas käesoleva direktiiviga veterinaarkontrolli loomade suhtes, mis saavad ühendusse kolmandatest riikidest.

2. Käesolevat direktiivi ei kohaldata reisijatega mittekaubanduslikul põhjusel kaasas olevate lemmikloomade, välja arvatud hobuslaste veterinaarkontrolli suhtes.

Artikkel 2

1. Käesoleva direktiivi kohaldamisel kohaldatakse vajaduse korral direktiivi 90/425/EMÜ artiklis 2 sisalduvad mõisted.

2. Lisaks sellele:

a) *dokumentide kontroll* — loomaga kaasas olevate veterinaarsertifikaatide või kõnealunedokumentide kontrollimine;

⁽¹⁾ EÜT C 89, 6.4.1991, lk 5.

⁽²⁾ EÜT C 183, 15.7.1991.

⁽³⁾ EÜT L 224, 18.8.1990, lk 29. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 91/174/EMÜ (EÜT L 85, 5.4.1991, lk 37).

⁽⁴⁾ EÜT L 395, 30.12.1989, lk 13.

- b) *identsuse kontroll* — üksnes visuaalse vaatluse teel kontrollimine, kas dokumendid või sertifikaadid vastavad loomadele ning kas on olemas märgistus, mis loomadel peab olema;
- c) *füüsiline kontroll* — looma enda kontrollimine, kusjuures see võib hõlmata proovivõtmist ja laboratoorset testimist ning vajaduse korral täiendavat kontrolli karantiinis;
- d) *importija* — füüsiline või juriidiline isik, kes esitab loomad ühendusse importimise tarvis;
- e) *kaubasaadetus* — teatav hulk ühte ja sama liiki loomi, mis on hõlmatud ühe ja sama veterinaarsertifikaadi või kõnealunedokumendiga ja mida veetakse ühe ja sama transpordivahendiga ning mis saabuvad ühest ja samast kolmandast riigist või selle riigi ühest ja samast osast;
- f) *piiripunkt* — kontrollpunkt, mis asub nõukogu 10. detsembri 1990. aasta direktiivi 90/675/EMÜ (millega nähakse ette ühendusse kolmandatest riikidest saabuvate toodete veterinaarkontrolli korraldamise põhimõtted) ⁽¹⁾ I lisas osutatud territooriumi välispiiri läheduses ning mis on määratud ja heaks kiidetud kooskõlas artikliga 6.

I PEATÜKK

Kontrolli korraldamine ja järelkontroll

Artikkel 3

1. Liikmesriigid tagavad, et:
- a) importijad on kohustatud selle piiripunkti veterinaarpersonalile, kuhu loomad tuleb esitada, ühe tööpäeva võrra ette teatama kõnealuste loomade arvu, laadi ja hinnangulise saabumisaaja;
- b) loomad toimetatakse ametliku järelevalve all otse artiklis 6 osutatud piiripunkti või vajaduse korral karantiinikeskusesse, nagu on ette nähtud artikli 10 lõike 1 esimese lõigu teises taandes;
- c) loomad ei tohi sellisest punktist või keskusest lahkuda, kui (ilma et see piiraks artiklis 23 sätestatud korras vastu võetavate erisätete kohaldamist) ei ole tõestatud:
- i) artikli 7 lõikega 1 või artikliga 8 ette nähtud sertifikaadi vormis, et kõnealuste loomade suhtes on vastavalt artikli 4 lõikele 1 ja lõike 2 punktidele a, b ja d ning artiklitele 8 ja 9 läbi viidud veterinaarkontroll, mille tulemused on pädevat asutust rahuldanud;

- ii) kõnealuse veterinaarkontrolli eest on makstud ning vajaduse korral on sisse makstud tagatisraha, mis katab artikli 10 lõike 1 teises ja kolmandas taandes, artikli 10 lõikes 6 ja artikli 12 lõikes 2 sätestatud mis tahes kulud;
- d) tolliasutused ei luba direktiivi 90/675 I lisas osutatud territooriumile tooteid vabaks ringluseks, kui ei ole tõestatud, et punktis csisalduvad nõuded on täidetud; ilma et see piiraks artiklis 23 sätestatud korras vastu võetavate konkreetsete sätete kohaldamist.

2. Vajaduse korral võetakse artiklis 23 sätestatud korras vastu käesoleva artikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad.

Artikkel 4

1. Liikmesriigid tagavad, et olenemata loomade tollikäitlusest allutab pädev asutus iga kolmandast riigist saabuva loomasaadetise dokumentide ja identsuse kontrollile ühes piiripunktis, mis paikneb ühel direktiivi 90/675/EMÜ I lisas osutatud territooriumil ning on selles suhtes heaks kiidetud, et teha kindlaks:

- nende loomade päritolu,
 - nende edasine sihtkoht, eriti transiidi korral või loomade puhul, millega kauplemine ei ole ühenduse tasandil seni ühtlustatud või mille kohta kehtivad erinõuded vastavalt ühenduse otsusele sihtliikmesriigi kohta,
 - et sertifikaatidele või dokumentidele märgitud andmed võimaldavad ühenduse eeskirjadega ette nähtud garantiisid või loomade puhul, millega kauplemine ei ole ühenduse tasandil seni ühtlustatud, garantiisid vastavalt siseriiklikele eeskirjadele, mida kohaldatakse käesoleva direktiiviga reguleeritud erinevatel juhtudel.
2. Ilma et see piiraks artiklile 8 vastavaid erandeid, peab riiklik veterinaararst läbi viima piiripunktis esitatud loomade füüsilise kontrolli. See kontroll peab eriti sisaldama:

- a) loomade kliinilist läbivaatust tegemaks kindlaks, et need loomad vastavad saatesertifikaadil või kõnealunedokumendil esitatud teabele ning et need on kliiniliselt terved.

Artiklis 23 sätestatud korras võidakse teatavatel tingimustel ja kooskõlas sellesama korra alusel kehtestatavate eeskirjadega teha teatavate loomatüüpide ja kõnealuneliikide puhul erandeid individuaalse kliinilise läbivaatuse põhimõttest;

- b) mis tahes laboratoorset testi, mida peetakse vajalikuks või mis on ette nähtud ühenduse eeskirjadega;
- c) võimalikke ametlikke proove, mida on vaja jääkaineuuringuteks ja mida analüüsitakse niipea kui võimalik;

⁽¹⁾ EÜT L 373, 31.12.1990, lk 1.

d) kontrolli vastavuse suhtes miinimumnõuetele, mis on sätestatud nõukogu 18. juuli 1977. aasta direktiivis 77/489/EMÜ (loomade kaitse kohta rahvusvahelise transpordi ajal). ⁽¹⁾

Edasiseks kontrollimiseks transpordi ajal ning vajaduse korral sihtmajandi lisanõuete täitmiseks esitab riiklik veterinaararst vajaliku teabe direktiivi 90/425/EMÜ artikliga 20 ette nähtud teabevahetussüsteemi abil sihtliikmesriigi pädevatele asutustele.

Nende seast teatavates ülesannetes võib riiklikku veterinaararsti abistada erikoolituse saanud kvalifitseeritud personal, kes töötab tema juhtimise all.

3. Erandina lõigetest 1 ja 2 võidakse identsuse kontroll ja füüsilise kontrolli loomade suhtes, mis sisenevad sadamasse või lennujaama direktiivi 90/675/EMÜ I lisas määratletud territooriumil, siiski läbi viia sellises sihtsadamas või kõnealulennujaamas, tingimusel et selles sadamas või lennujaamas on piiripunkt, nagu on osutatud artiklis 6, ning et loomad jätkavad teekonda sellesamas laevas või lennukis vastavalt mere või õhu kaudu. Sellistel puhkudel teatab veterinaarasutuse kontrolli teinud pädev asutus kas otse või kohaliku veterinaarasutuse kaudu sihtliikmesriigi inspeksioonipunkti riiklikule veterinaararstile direktiivi 90/425/EMÜ artiklis 20 osutatud teabevahetussüsteemi abil, et loomad on läbi lubatud.

4. Kõik käesoleva artikli kohaldamisest tulenevad kulud kannab kaubasaatja, kaubasaaja või nende esindaja, ilma igasuguse kompensatsioonita liikmesriigilt.

5. Vajaduse korral võetakse artiklis 23 sätestatud korras vastu üksikasjalikud eeskirjad käesoleva artikli kohaldamise kohta, sealhulgas seoses abiliste koolituse ja kvalifikatsiooniga.

Artikkel 5

Sisenemine ühele direktiivi 90/675/EMÜ I lisas määratletud territooriumile keelatakse, kui kontrollimisel ilmneb, et:

a) loomad, mille liigi suhtes on impordinõuded ühenduse tasandil ühtlustatud, saabuvad (ilma et see piiraks kolmandatest riikidest saabuvate hobuslaste liikumise ja impordi kohta direktiivi 90/426/EMÜ ⁽²⁾ artiklis 19 sätestatud eritingimuste kohaldamist) sellise kolmanda riigi territooriumilt või territooriumi osast, mis ei kuulu kooskõlas ühenduse eeskirjadega

koostatud nimekirja kõnealuste liikide tarvis või millest impordimine on vastavalt ühenduse otsusele keelatud;

b) loomad, millele ei ole osutatud punktis a, ei vasta nõuetele siseriiklikes eeskirjades, mida kohaldatakse käesoleva direktiiviga reguleeritud erinevatel juhtudel;

c) loomad põevad nakkushaigust või haigust, mis kujutab endast ohtu inimese või loomade tervisele, või kahtlustatakse, et need loomad põevad sellist haigust, või need loomad on sellisest haigusest nakatunud, või mis tahes muu põhjus, mis on ette nähtud ühenduse eeskirjadega;

d) eksportiv kolmas riik ei ole järginud ühenduse eeskirjades sätestatud nõudeid;

e) loomade seisund ei ole sobiv teekonna jätkamiseks;

f) loomadega kaasas olev veterinaarsertifikaat või kõnealunedokument ei ole kooskõlas tingimustega, mis on seatud vastavalt ühenduse eeskirjadele või kui eeskirju ei ole ühtlustatud, nõuetele siseriiklikes eeskirjades, mida kohaldatakse käesoleva direktiiviga reguleeritud erinevatel juhtudel.

Üksikasjalikud eeskirjad käesoleva artikli kohaldamise kohta võetakse vastu artiklis 23 sätestatud korras.

Artikkel 6

1. Piiripunktid peavad vastama käesolevas artiklis sisalduvatele nõuetele.

2. Piiripunktid peavad:

a) paiknema ühele direktiivi 90/675/EMÜ I lisas osutatud territooriumile sisenemise punkti lähedal.

Kui seda tingivad geograafilised kitsendused (näiteks lossimisild, raudteejaam, läbipääsukohad) ning tingimusel, et inspeksioonipunkt paikneb sellisel juhul kaugel majanditest või kohtadest, kus peetakse nakkushaigustesse tõenäoliselt nakatuda võivaid loomi, võidakse siiski lubada inspeksioonipunkti paiknemist teatavas kauguses sisenemispunktist;

b) paiknema tollialal, kus on võimalik toimetada muid haldusformaalsusi, sealhulgas impordiga seotud tolliformaalsusi;

c) olema määratud ja tunnustatud kooskõlas lõikega 3;

d) alluma riiklikule veterinaararstile, kes kontrolli eest tõhusalt vastutab. Riiklikku veterinaararsti võib abistada erikoolitusega abipersonal, kes töötab tema juhtimise all.

3. Enne 1. jaanuari 1992 ning pärast seda, kui riigi ametiasutused on koostanud piiripunktide lühiloendi koostöös komisjoni talitustega, mis kontrollivad nende punktide vastavust A lisas sätestatud miinimumnõuetele, esitavad liikmesriigid komisjonile nimekirja piiripunktide kohta, mis vastutavad toodete veterinaarkontrolli eest, ning annavad järgmise teabe:

⁽¹⁾ EÜT L 200, 8.8.1977, lk 10.

⁽²⁾ EÜT L 224, 18.8.1990, lk 42.

- a) piiripunkti laad:
- sadam,
 - lennujaam,
 - maanteekontrollpunkt,
 - raudteekontrollpunkt;
- b) nende loomade laad, mida on võimalik kõnealusel piiripunktis kontrollida, võttes arvesse kättesaadavaid seadmeid ja veterinaarpersonalit, osutades mis tahes loomad, mida sellises piiripunktis ei ole võimalik kontrollida, ning registreeritud hobuslaste suhtes spetsiaalselt heakskiidetud piiripunkti töötajad;
- c) piiripunktidesse määratud personal:
- riiklike veterinaararstide arv; vähemalt üks riikriiklikel veterinaararst peab olema postil alati, kui piiripunkt on avatud,
 - erikvalifikatsiooniga abipersonali või abiliste arv;
- d) nende seadmete ja tööruumide kirjeldus, mis on kättesaadaval järgmise tarvis:
- dokumentide kontroll,
 - füüsiline kontroll,
 - proovivõtmine,
 - artikli 4 lõike 2 punktiga bette nähtud üldtestid,
 - spetsiifilised testid, mille tarvis annab korralduse riiklik veterinaararst;
- e) olemasolevate ruumide mahutavus loomade majutamiseks kuni testitulemuste selgumiseni;
- f) selliste seadmete laad, mis võimaldavad kiiret teabevahetust eriti teiste piiripunktidega;
- g) kaubanduse maht (seda piiripunkti läbivate loomade tüübid ja hulgad).

4. Koostöös riigi pädevate asutustega inspekteerib komisjon kooskõlas artikliga 3 määratud piiripunkte veendumaks, et veterinaarkontrolli eeskirju kohaldatakse ühtselt ning et eri piiripunkte ka tegelikult valdavad vajalikku infrastruktuuri ning vastavad A lisas sätestatud miinimumnõuetele.

Enne 1. jaanuari 1992 esitab komisjon alalisele veterinaarkomiteele esimeses loigus osutatud kontrolli tulemuste aruande, millega on kaasas aruande järeldusi arvestavad ettepanekud, pidades silmas ühenduse nimekirja kehtestamist piiripunktide kohta. See nimekiri kiidetakse heaks ja seda ajakohastatakse edaspidi artiklis 22 sätestatud korras.

Eespool mainitud aruanne hõlmab mis tahes probleemid, mis tekiksid teatavatel liikmesriikidel, kui lõike 3 esimeses loigus osutatud lühiloendi tulemusel on 1. juuliks 1992 välja jäetud suur hulk piiripunkte.

Selleks, et arvestada selliseid probleeme, võidakse mõnda piiripunkti hoida töös ning anda sellele kõige rohkem kolm aastat, et saavutada seadmete ja struktuuride osas vastavus käesartiklileva direktiivi nõuetega.

Komisjon avaldab heakskiidetud piiripunktide nimekirja ja selle edasised ajakohastused *Euroopa Ühenduste Teatajas*.

5. Vajaduse korral võtab komisjon artiklis 23 sätestatud korras vastu käesoleva artikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad.

Artikkel 7

1. Kui loomad liigist, mille suhtes ühenduse impordieeskirjad on ühtlustatud, ei ole mõeldud turule viimiseks selle liikmesriigi territooriumil, mis teostas artiklis 4 osutatud kontrolli, siis asjaomase piiripunkti riiklik veterinaararst, ilma et see piiraks direktiiviga 90/427/EMÜ⁽¹⁾ ette nähtud registreeritud ja identifitseerimiskumendiga varustatud hobuslaste suhtes kohaldatavate erinõuete kohaldamist:

- annab asjaomasele isikule loomadega seotud originaalsertifikaadi koopia või kui loomasaadeti jagatakse, mitu eraldi tõestatud koopiat; selliste koopiade kehtivusaeg ei ületa kümnet päeva,

- väljastab kooskõlas näidise, mille komisjon koostab artiklis 23 sätestatud korras, sertifikaadi tõendamaks, et artikli 4 lõikes 1 ja lõike 2 punktides a, b ja d osutatud kontroll on läbi viidud ning et selle tulemused riiklikku veterinaararsti rahuldavad, ühtlasi märkides võetud proovide laadi ja mis tahes laboratoorsete testide tulemused või aja, millal neid tulemusi võib oodata,

- säilitab loomadega kaasas oleva originaalsertifikaadi või -sertifikaadid.

2. Üksikasjalikud eeskirjad lõike 1 kohaldamise kohta võetakse vastu artiklis 23 sätestatud korras.

3. Pärast seda, kui loomad on läbinud piiripunkti, toimub lõikes 1 osutatud ja direktiivi 90/675/EMÜ I lisas osutatud territooriumidele lubatud loomadega kauplemine kooskõlas direktiivis 90/425/EMÜ sätestatud veterinaarkontrolli eeskirjadega.

⁽¹⁾ EÜT L 224, 18.8.1990, lk 55.

Teabes, mida sihtkoha pädev asutus annab direktiivi 90/425/EMÜ artikliga 20 ette nähtud teabevahetussüsteemi abil, tuleb eriti piiritleda, kas:

- loomad on mõeldud liikmesriigi või erinõuetega ala jaoks,
- proovid on võetud, kuid kui transpordivahend piiripunkti lahku, ei ole tulemused teada.

Artikkel 8

A. Liikmesriigid tagavad, et:

1. direktiivi 90/425/EMÜ A lisas hõlmamata liiki loomade impordi veterinaarkontrolli tehakse kooskõlas järgmistega sätetega:

- a) kui loomad esitatakse otse ühes neid importida kavatseva liikmesriigi piiripunktis, läbivad need loomad selles punktis artikliga 4 ette nähtud kogu kontrolli;
- b) kui loomad esitatakse teise liikmesriigi eelneval nõusolekul kõnealusel teises liikmesriigis paiknevas piiripunktis:
 - i) viiakse artiklis 4 osutatud kogu kontroll läbi selles punktis sihtliikmesriigi nimel, eriti tagamaks, et peetakse kinni sihtliikmesriigi loomatervishoiunõuetest või
 - ii) kokkuleppe korral, mille on sõlminud kahe asjaomase riigi ning vajaduse korral transiitliikmesriigi või -riikide pädevad keskasutused, viiakse selles punktis läbi üksnes artikli 4 lõikega 1 ette nähtud kontroll ning artikli 4 lõikega 2 ette nähtud kontroll toimub sel juhul sihtliikmesriigis.

Viimasel juhul võivad loomad piiripunkti pärast dokumentide ja identsuse kontrolli siiski lahkuda üksnes plommitud sõidukites ja pärast seda, kui riiklik veterinaararst:

- on originaalsertifikaadi koopial või kui loomasaadetis jagatakse, koopiatel näidanud, et loomad on läbi lubatud ja kontroll on toimunud,
- on direktiivi 90/425/EMÜ artikliga 20 ette nähtud teabevahetussüsteemi abil sihtkoha või kui see on asjakohane, transiitliikmesriigi või -liikmesriikide veterinaarasutustele teatanud, et kõnealused loomad on läbi lubatud,
- on olenemata artikli 3 lõike 1 punktist c andnud kõnealuse piiripunkti pädevale tolliasutusele läbilaskeloa esitatud loomade suhtes.

Tapaloomade korral võivad liikmesriigid tugineda üksnes alapunktis i ette nähtud talitusviisile.

Liikmesriigid teatavad komisjonile ja teistele alalises veterinaar Komitees kohtuvatele liikmesriikidele juhtudest, mil tuginetakse alapunktis ii ette nähtud talitusviisile;

2. kuni ühenduse eeskirjadega ette nähtud konkreetsete otsuste vastuvõtmiseni imporditakse loomi, millega kauplemine on ühenduse tasandil ühtlustatud, kuid mis saavad kolmandast riigist, mille suhtes ei ole seni kehtestatud ühtseid loomatervishoiutingimusi, vastavalt järgmistele tingimustele:

- need loomad peavad olema viibinud need saatnud kolmandas riigis vähemalt aja vältel, mis on ette nähtud nõukogu 12. detsembri 1972. aasta direktiivi 72/462/EMÜ (tervishoiu- ja veterinaarinspeksiiooni probleemide kohta veiste ja sigade ning värsket liha impordil kolmandatest riikidest) ⁽¹⁾ artikli 10 lõikega 1,
- need loomad peavad läbima artikliga 4 ette nähtud kontrolli,
- need loomad ei tohi piiripunkti või karantiinikeskusest lahkuda, kui kontroll ei ole näidanud, et kõnealune loom või loomasaadetis:
 - i) kas vastab (ilma et see piiraks asjaomaste kolmandate riikide suhtes kehtivate, ühenduses võõraid haigusi käsitlevate erinõuete kohaldamist) selle liigiga kauplemisele kohaldatavatele loomatervishoiunõuetele, nagu need on sätestatud direktiivides, millele on osutatud direktiivi 90/425/EMÜ A lisas, või loomatervishoiunõuetele, mis on sätestatud direktiivis 72/462/EMÜ;
 - ii) või vastab ühe või mitme konkreetse haiguse suhtes tingimustele asjaomase kolmanda riigi ja ühenduse nõuete samaväärsuse kohta, mida on vastastikkuse põhimõttel artiklis 23 sätestatud korras tunnustatud;
- kui need loomad on suunatud liikmesriiki, kus kehtib lisagarantiinõue vastavalt direktiivi 90/425/EMÜ artikli 3 lõike 1 punkti alapunktidele iii ja iv, peavad need

⁽¹⁾ EÜTL 302, 31.12.1972, lk 28. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 91/266/EMÜ (EÜTL L 134, 29.5.1991, lk 45).

vastama ühendusesisesse kaubanduse suhtes kehtestatud asjakohastele nõuetele,

— pärast piiripunkti läbimist tuleb tapaloomad toimetada sihttapamajja ning aretus- ja tootmis- ja akvakultuuriloomad sihtmajandisse;

3. kui punktidega 1 ja 2 ette nähtud kontrolli käigus ilmneb, et loom või loomasaadetus ei vasta neis lõigetes sätestatud nõuetele, ei tohi kõnealune loom või loomasaadetus piiripunkti või karantiinikeskusest lahkuda ning kohaldatakse artiklit 12;
4. kui punktis 1 osutatud loomi ei kavatseta turule viia veterinaarkontrolli teostanud liikmesriigi territooriumil, kohaldatakse artikli 7 sätteid, eriti neid, mis on seotud sertifikaadi väljastamisega;
5. sihtkohas jäävad aretus- ja tootmisloomad pädevate veterinaarorganite järelevalve alla. Pärast vaatlusperioodi, mis määratakse kindlaks artiklis 23 sätestatud korras, võivad loomad liikuda ühendusesisesesse kaubandusse direktiivis 90/425/EMÜ sätestatud tingimuste alusel.

Tapamajas kehtivad tapaloomade suhtes ühenduse eeskirjad, mis on seotud kõnealust liiki loomade tapmisega.

B. Vajaduse korral võetakse artiklis 23 sätestatud korras vastu üksikasjalikud eeskirjad käesoleva artikli kohaldamise kohta.

Artikkel 9

1. Liikmesriigid lubavad loomade transiiti ühest kolmandast riigist teise kolmandasse riiki, tingimusel et:

a) riiklik veterinaararst selle liikmesriigi piiripunktis, mille territooriumil tuleb loomad esitada läbimaks artikliga 4 ette nähtud kontrolli, ning vajaduse korral transiitliikmesriigi või -riikide pädevate keskasutused on sellist transiiti eelnevalt lubanud;

b) asjaomane pool esitab tõendid selle kohta, et esimene kolmas riik, kuhu loomad saadetakse pärast transiiti läbi direktiivi 90/675/EMÜ I lisas osutatud territooriumi, kohustub mitte mingil juhul tagasi lükkama ega tagasi saatma loomi, mille importi või transiiti ta on lubanud, ning kohustub direktiivi

90/675/EMÜ I lisas osutatud territooriumidel järgima ühenduse eeskirju kaitse kohta transpordi ajal;

c) veterinaararst veendub artiklis 4 osutatud kontrollimisel, vajaduse korral pärast loomade vabastamist karantiinikeskusest, et kõnealused loomad vastavad käesoleva direktiivi nõuetele, või direktiivi 90/425/EMÜ A lisas osutatud loomade korral, et need vastavad tervishoiugarantiidele, mida on artiklis 23 sätestatud korras tunnustatud kui nende nõuetega vähemalt samaväärset;

d) piiripunkti pädev asutus teatab artikli 12 lõike 4 teises lõigus osutatud teabevahetussüsteemi abil väljumispunkti ja transiitliikmesriigi või -riikide pädevatele asutustele fakti, et kõnealused loomad on läbi lubatud;

e) direktiivi 90/675/EMÜ I lisas osutatud territooriumi läbimise korral toimub selline transiit vastavalt ühenduse transiidikorrale (välistransiit) või ühenduse eeskirjadega ette nähtud mis tahes muule tollitransiidikorrale; loomi lubatakse transpordi ajal käidelda üksnes ühele I lisas osutatud territooriumile saabumise või sealt väljumise punktis ning selleks, et teostada toiminguid loomade heaolu tagamiseks.

2. Kõik vastavalt käesolevale artiklile tekkinud kulud katab kaubasaatja, kaubasaaja või nende esindaja, ilma igasuguse kompensatsioonita liikmesriigilt.

Artikkel 10

1. Kui ühenduse eeskirjad või ühtlustamata aladel sihtkohariigi eeskirjad, mis on kooskõlas asutamislepingu üldeeskirjadega, näevad ette loomade paigutamise karantiini või isoleerimise, võib selline karantiin või isoleerimine toimuda:

— haiguse puhul, mis ei ole suu- ja sõrataud, marutaud ega Newcastle'i haigus, kolmandas päritoluriigis asuvas karantiinikeskuses, tingimusel et see on kiidetud heaks artiklis 22 sätestatud korras ning et ühenduse veterinaarekspertid seda korrapäraselt inspekteerivad,

— ühenduse territooriumil asuvas karantiinikeskuses, mis vastab B lisas sätestatud nõuetele,

— sihtmajandis.

Artiklis 23 sätestatud korras võidakse kehtestada erilisi kaitsemeetmeid, mida tuleb järgida transpordil karantiinikeskuse, päritolu- ja sihtmajandi ning piiripunktide vahel ning eelmise lõigu esimeses taandes osutatud karantiinikeskustes.

2. Kui piiripunkti eest vastutav riiklik veterinaararst annab korralduse karantiini paigutamise kohta, peab see karantiin olenevalt riikliku veterinaararsti diagnoositud ohust aset leidma:

- kas piiripunktis endas või selle vahetus läheduses,
- või sihtmajandis,
- või karantiinikeskuses, mis asub sihtmajandi lähedal.

3. Lõike 1 esimeses ja teises taandes osutatud karantiinikeskustes täidetavad üldtingimused on sätestatud B lisas.

Eri loomaliikide suhtes kohaldatavad spetsiaalsed heakskiidutingimused võetakse vastu artiklis 23 sätestatud korras.

4. Lõike 1 esimeses ja teises taandes ning lõike 2 esimeses taandes osutatud karantiinikeskuste nimekirja tunnustamisel ja edasise ajakohastamisel tuleb järgida artiklis 22 sätestatud korda. Karantiinikeskused kuuluvad artiklis 19 ette nähtud inspekteerimisele.

Komisjon avaldab kõnealuse karantiinikeskuste nimekirja ja selle edasised täpsustused *Euroopa Ühenduse Teatajas*.

5. Lõike 1 teist taanet ning lõikeid 3 ja 4 ei kohaldata karantiinikeskuste suhtes, mis on mõeldud üksnes artikli 8 jaotise A lõikes 1 osutatud loomade tarvis.

6. Kõik vastavalt käesolevale artiklile tekkinud kulud katab kaubasaatja, kaubasaaja või nende esindaja, ilma igasuguse kompensatsioonita liikmesriigilt.

7. Enne 1. jaanuari 1996 esitab komisjon nõukogule aruande, millega võivad kaasas olla ettepanekud, vajaduse kohta ühenduse karantiinikeskuste ja ühenduse rahalise abi järele nende tegevuse tarvis.

Artikkel 11

1. Kui kahtlustatakse, et veterinaarõigusaktidest ei ole kinni peetud, või kui on kahtlusi looma identsuse suhtes, teostab riiklik veterinaararst või pädev asutus mis tahes veterinaarkontrolli, mida ta vajalikuks peab, ilma et see piiraks käesoleva peatüki ülejäänud sätete kohaldamist.

2. Liikmesriigid võtavad asjakohased haldus- või karistusmeetmed, et karistada veterinaarõigusaktide mis tahes rikkumist füüsilise või juriidilise isiku poolt, kui leitakse, et on rikutud ü

henduse eeskirju, eriti kui leitakse, et koostatud sertifikaadid või dokumendid ei vasta loomade tegelikule seisukorrale, et identifitseerimismärgistus ei vasta kõnealustele eeskirjadele või et loomi ei ole esitatud piiripunktis inspekteerimiseks või et loomi ei ole saadetud algselt mõeldud sihtkohta.

Artikkel 12

1. Kui käesolevas direktiivis osutatud kontrollimisel ilmneb, et loom ei vasta ühenduse eeskirjadega või seni ühtlustamata küsimustes, siseriiklike eeskirjadega ette nähtud nõuetele, või kui selline kontroll paljastab ebakorrektsuse, otsustab pädev asutus pärast nõupidamist importija või tema esindajaga kas:

- a) loomi majutada, sööta, joota ja vajaduse korral ravida või
- b) vastavalt paigutada loomad karantiini või isoleerida kõnealune saadetus;
- c) riigi pädeva asutuse määratava aja jooksul suunata loomasaadetis direktiivi 90/675/EMÜ I lisas osutatud territooriumidelt välja, kui loomatervishoiu või loomade heaolu nõuded seda lubavad.

Sel juhul peab piiripunkti riiklik veterinaararst:

- teavitama teisi piiripunkte kooskõlas lõikega 4 saadetise tagasilükkamisest, näidates ära avastatud rikkumised,
- artiklis 23 sätestatud korras määratletava menetluse kohaselt tühistama tagasilükatud saadetisega kaasas olnud veterinaarsertifikaadi või -dokumendi,
- kindlaksmääratavate vaheaegade tagant teavitama komisjoni avastatud rikkumiste laadist ja sagedusest pädeva keskasutuse kaudu.

Kui ümbersuunamine ei ole võimalik, eriti loomade heaolu alastel kaalutlustel, siis riiklik veterinaararst:

- võib pärast kokkuleppe saavutamist pädeva asutusega ja pärast tapaeelset inspeksiooni ühenduse eeskirjades sätestatud tingimused lubada kõnealuste loomade tapmise inimtoiduks.
- peab muul juhul andma korralduse tappa loomad muuks otstarbeks kui inimtoiduks või andma korralduse rümpade allahindluseks, piiritledes seejuures tingimused kõnealustel saadud toodete kasutamise kontrolli suhtes.

Pädev keskasutus teatab komisjonile kooskõlas lõikega 4 juhtudest, mil tuginetakse neile eranditele.

Komisjon teatab sellistest juhtudest korrapäraselt alalisele veterinaarkomiteele.

2. Importija või tema esindaja vastutab kulude eest, mis tekivad lõikes 1 osutatud meetmete võtmisel, saadetise hävitamisel või kõnealuse liha kasutamisel muuks otstarbeks.

Pärast eespool nimetatud kulude mahaarvamist peab tulu lõike 1 punkti c kolmandas lõigus osutatud toodete müügist endale saama kõnealuste loomade omanik või tema esindaja.

3. Vajaduse korral võetakse artiklis 23 sätestatud korras vastu üksikasjalikud eeskirjad käesoleva artikli kohaldamise kohta.

4. Liikmesriikide pädevaid asutusi, piiripunkte ja komisjoni teavitatakse veterinaarkontrolli menetluste arvustamise programmi kontekstis.

Sel eesmärgil komisjon, tegutsedes artiklis 23 sätestatud korras, seab sisse arvustatud andmetöötlemise süsteemi, mis ühendab piirikontrolliteenistusi ja pädevaid veterinaarasutusi komisjonis, hõlmates kogu teavet loomade kolmandatest riikidest impordi kohta (projekt SHIFT), ning mis on ühendatud direktiivi 90/425/EMÜ artiklis 20 sätestatud veterinaarasutuste vahelise teabevahetussüsteemiga.

5. Kui see on asjakohane, edastavad pädevad asutused nende käsutuses oleva mis tahes teabe vastavalt nõukogu 21. novembri 1989. aasta direktiivile 89/608/EMÜ, (mis käsitleb liikmesriikide ametiasutuste vahelist vastastikust abi ning liikmesriikide ja komisjoni vahelist koostööd, et tagada veterinaar- ja zootehnilisi küsimusi käsitlevate õigusaktide korrektne kohaldamine) (1).

Artikkel 13

Artiklis 23 sätestatud korras võtab komisjon teises lõigus osutatud kavade põhjal vastu eeskirjad, mida kohaldatakse kohalikuks tarbimiseks mõeldud tapaloomade, samuti aretus- ja toomisloomade impordi suhtes direktiivi 90/675/EMÜ I lisas osutatud territooriumide teatavatesse osadesse, et võtta arvesse nende territooriumidele omaseid looduslikke kitsendusi, sealhulgas nende kauget asukohta ühenduse territooriumi maismaaosast.

Selleks esitavad liikmesriigid hiljemalt 31. detsembril 1991 komisjonile kava, milles märgitakse menetlused kontrollimaks kolmandatest riikidest saabuvate loomade impordi esimeses lõigus osutatud piirkondadesse. Nendes kavades tuleb piiritleda kontroll, mida teostatakse, et vältida kõnealustele territooriumidele toodud loomade või nendest loomadest saadud toodete mis tahes asjaoludel tagasisaatmist ühenduse territooriumi muudesse osadesse.

(1) EÜT L 351, 2.12.1989, lk 34.

Artikkel 14

Käesoleva direktiivi artikli 7 lõikes 3 osutatud kontrolli teostamiseks peab direktiivi 90/425/EMÜ artikli 3 lõike 1 punktiga c ette nähtud identifitseerimine ja registreerimine, välja arvatud tapaloomade ja registreeritud hobuslaste puhul, toimuma loomade sihtkohas, vajaduse korral pärast käesoleva direktiivi artikli 8 jaotise A lõikega 5 ette nähtud vaatlusperioodi.

Tapaloomade identifitseerimise või märgistamise kord määratakse kindlaks artiklis 23 sätestatud korras.

Artikkel 15

1. Käesolevas direktiivis osutatud loomade importimise korral koguvad liikmesriigid veterinaar- ja tervisekontrolli eest tasu, millega kaetakse artiklites 4, 5 ja 8 viidatud veterinaarinspektsiooni ja -kontrolli kulud.

2. Nõukogu võtab enne 1. juulit 1992 komisjoni ettepanekul kvalifitseeritud häälteenamusega vastu otsuse lõikes 1 osutatud tasude taseme või tasemete kohta ja käesoleva direktiivi üksikasjalike rakenduseeskirjade ja -põhimõtete ning võimalikke erandite kohta.

Artikkel 16

Teatavatel tingimustel, eriti aga käesoleva direktiivi vastuvõtmisele eelnenud kontrolli tulemuste taustal võidakse artiklis 23 sätestatud korras ja vastastikkuse alusel rakendada harvemal identsuse ja/või füüsilist kontrolli, ilma et see piiraks kontrolli heaolunõuete järgimise suhtes transpordi ajal.

Komisjon võtab sedalaadi erandite lubamisel arvesse järgmisi kriteeriume:

- a) kõnealuse kolmanda riigi pakutavad garantiid ühenduse nõuete, eriti aga direktiivides 72/462/EMÜ ja 90/426/EMÜ sisalduvate nõuete järgimise suhtes;
- b) loomade tervislik seisund kõnealuses kolmandas riigis;
- c) teave tervishoiulokorra kohta kõnealuses kolmandas riigis;
- d) kolmanda riigi poolt haiguste järelevalve ja nende vastu võitlemise tarvis rakendatavate meetmete laad;
- e) veterinaarteenistuse struktuur ja volitused;
- f) eeskirjad teatavate ainete lubamise kohta ning kinnipidamine nõukogu 16. septembri 1986. aastadirektiivi 86/469/EMÜ

(mis käsitleb jääkainete kontrolli loomadel ja värskes lihas) ⁽¹⁾ artiklis 7 sätestatud nõuetest;

g) ühenduse inspeksioonivisiitide tulemused;

h) impordikontrolli tulemused.

Artikkel 17

Käesolev direktiiv ei mõjuta edasikaebeõigust pädeva asutuse otsuste peale liikmesriikides kehtivate seaduste alusel.

Pädeva asutuse langetatud otsused ja nende otsuste põhjendused teatatakse importijale, keda need otsused puudutavad, või tema esindajale.

Asjaomase importija või tema esindaja taotluse korral edastatakse nimetatud otsused ja põhjendused talle kirjalikult koos üksikasjadega selle liikmesriigi seaduste alusel kättesaadavate õiguskaitselahendite kohta, kus asub kõnealune piiripunkt, ning kohaldatava menetluse ja ajapiiride kohta.

II PEATÜKK

Kaitsemeetmeid käsitlevad sätted

Artikkel 18

1. Kui kolmanda riigi territooriumil puhkeb või levib nõukogu 21. detsembri 1982. aasta direktiivis 82/894/EMÜ (EMÜ ühendusesisese loomahaigustest teatamise kohta) ⁽²⁾ osutatud haigus, zoonoos või muu haigus või nähtus, mis võib kujutada endast tõsist ohtu loomade või inimese tervisele, või kui muu tõsiseloomuline loomatervishoiu või inimese tervishoiu alane põhjus seda eriti komisjoni veterinaareksperptide leidude taustal tingib, võib komisjon omaalgatuslikult või liikmesriigi taotluse korral võtta sõltuvalt olukorra tõsidusest viivitamata vastu ühe järgmistest meetmetest:

— peatada kogu asjaomasest kolmandast riigist või selle osast ning vajaduse korral kolmandast transiitriigist saabuva impordi,

— seada eritingimused kogu asjaomasest kolmandast riigist või selle osast saabuvate loomade suhtes.

2. Kui ühes käesoleva direktiiviga ette nähtud kontrollis ilmneb, et loomasaadetus kujutab endast tõenäoliselt ohtu loomade või inimese tervisele, võtab pädev veterinaarasutus viivitamata järgmised meetmed:

— konfiskeerib ja hävitab kõnealuse kaubasaadetise,

— teatab vastavalt artikli 12 lõikele 4 viivitamata teistele piiripunktidele ja komisjonile oma leidudest ja loomade päritolust.

3. Lõikes 1 sätestatud juhul võib komisjon võtta ajutisi kaitsemeetmeid artikliga 9 reguleeritud loomade suhtes.

4. Komisjoni esindajad võivad viivitamata teha visiidi asjaomasesse kolmandasse riiki.

5. Kui liikmesriik teatab komisjonile ametlikult vajadusest võtta kaitsemeetmed ning komisjon ei ole tuginenud lõigetele 1 ja 3 ega esitanud küsimust kooskõlas lõikega 6 alalisele veterinaarkomiteele, võib see liikmesriik võtta ajutisi kaitsemeetmeid kõnealuste loomade suhtes.

Kui liikmesriik võtab käesoleva lõike tingimuste alusel ajutisi kaitsemeetmeid kolmanda riigi suhtes, teatab see liikmesriik sellest vastavalt artikli 12 lõikele 5 teistele liikmesriikidele ja komisjonile.

6. Kümne tööpäeva jooksul esitatakse küsimus vastavalt artikli 22 tingimustele alalisele veterinaarkomiteele, silmas pidades, et viimane laiendaks, muudaks või tühistaks lõigetes 1, 3 ja 5 sätestatud meetmed.

7. Lõigetest 1, 2, 3 ja 6 tulenevalt otsustatud meetmete laiendamist, muutmist või tühistamist käsitlevad otsused võetakse vastu artiklis 22 sätestatud korras.

8. Vajaduse korral võetakse artiklis 23 sätestatud korras vastu käesoleva peatüki üksikasjalikud rakenduseeskirjad.

III PEATÜKK

Inspekteerimine

Artikkel 19

1. Komisjoni veterinaareksperdid võivad koostöös pädevate riigiasutustega käesoleva direktiivi nõuete ühtseks kohaldamiseks vajalikul määral kontrollida, kas kooskõlas artikliga 6 heakskiidetud piiripunktid ja kooskõlas artikliga 10 heakskiidetud karantäänikeskused vastavad vastavalt A lisas ja B lisas loetletud kriteeriumidele.

⁽¹⁾ EÜT L 275, 26.9.1986, lk 36.

⁽²⁾ EÜT L 378, 31.12.1982, lk 58. Direktiivi on viimati muudetud otsusega 90/134/EMÜ (EÜT L 76, 22.3.1990, lk 23).

2. Komisjoni veterinaareksperdid võivad koostöös pädevate asutustega teha kohapealset kontrolli.

3. Liikmesriik, mille territooriumil toimub inspekteerimine, annab komisjoni veterinaareksperditidele abi, mida need võivad nõuda oma ülesannete täitmisel.

4. Komisjon teatab liikmesriikidele kõnealuse kontrolli tulemustest.

5. Kui kontrollitulemused seda komisjoni meelest õigustavad, võib komisjon olukorra taas läbi vaadata alalises veterinaarkomitees. Viimane võib artiklis 22 sätestatud korras vastu võtta vajalikud otsused.

6. Komisjon jälgib sündmuste arengut; sündmuste arengu taustal ja artiklis 22 sätestatud korras võib komisjon muuta või tühistada lõikes 5 osutatud otsuseid.

7. Vajaduse korral võetakse artiklis 23 sätestatud korras vastu käesoleva artikli üksikasjalikud rakenduseeskirjad.

Artikkel 20

Kui liikmesriigi pädev asutus toodete turustamispunktis läbi viidud kontrolli põhjal leiab, et teise liikmesriigi piiripunktis ei peeta kinni käesolevast direktiivist, võtab see pädev asutus viivitamata ühendust kõnealuse teise liikmesriigi pädeva keskasutusega.

Viimane võtab kõik vajalikud meetmed ja teatab esimese liikmesriigi pädevale asutusele teostatava kontrolli laadist, langetatud otsustest ja selliste otsuste põhjendustest.

Kui need meetmed on esimese liikmesriigi pädeva asutuse meelest ebapiisavad, vaatab ta koos kõnealuse liikmesriigi pädeva asutusega läbi viisid ja vahendid olukorra parandamiseks, vajaduse korral külastades kõnealust liikmesriiki.

Kui esimeses lõigus osutatud kontrollis ilmneb käesoleva direktiivi korduv rikkumine, teavitab sihtliikmesriigi pädev asutus komisjoni ja teiste liikmesriikide pädevaid asutusi.

Komisjon peab sihtliikmesriigi pädeva asutuse taotluse korral või omaalgatuslikult saatma kõnealusesse liikmesriiki koostöös riigi pädevate asutustega inspekteerimisrühma. Olenevalt vaadeldava rikkumise laadist võib see rühm jääda kõnealusesse liikmesriiki seni, kui on langetatud otsused, millele on osutatud viimases lõigus.

Kuni komisjoni leidude selgumiseni peab asjaomane liikmesriik sihtliikmesriigi taotluse korral kõnealuses piiripunktis või karantiinikeskuses kontrolli tugevdama.

Sihtliikmesriik võib omalt poolt tugevdada kontrolli neist allikatest saabuvate loomade suhtes.

Kui viiendas lõigus osutatud inspeksioon ebakorrektsusi kinnitab, peab komisjon kahe asjaomase liikmesriigi seast ühe taotluse korral võtma asjakohased meetmed artiklis 22 sätestatud korras. Need meetmed tuleb niipea kui võimalik samas korras kinnitada või taas läbi vaadata.

Artikkel 21

1. Iga liikmesriik koostab programmi vahetamiseks ametnikke, kes on määratud läbi viima veterinaarkontrolli kolmandatest riikidest saabuvate loomade suhtes.

2. Komisjon ja liikmesriigid kooskõlastavad lõikes 1 osutatud programmid alalises veterinaarkomitees.

3. Liikmesriigid võtavad kõik meetmed, mida on vaja võimaldamaks lõikes 2 osutatud kooskõlastamisest tulenevate programmide rakendamist.

4. Igal aastal vaadatakse kõnealuste programmide rakendamine liikmesriikide koostatud aruannete põhjal alalises veterinaarkomitees uuesti läbi.

5. Liikmesriigid võtavad saadud kogemusi arvesse, et kõnealust vahetusprogrammi täiustada ja arendada.

6. Ühendus võib anda rahalist toetust, et edendada kõnealuste vahetusprogrammide tõhusat arengut. Üksikasjalikud eeskirjad ühenduse rahalise toetuse kohta ning hinnanguline summa ühenduse eelarvest on sätestatud nõukogu 26. juuni 1990. aasta otsuses 90/424/EMÜ (kulutuste kohta veterinaaria valdkonnas).⁽¹⁾

7. Vajaduse korral võetakse artiklis 23 sätestatud korras vastu lõigete 1, 4 ja 5 üksikasjalikud rakenduseeskirjad.

IV PEATÜKK

Üldsätted

Artikkel 22

Kui viidatakse käesolevas artiklis sätestatud korrale, toimitakse vastavalt direktiivi 89/662/EMÜ artiklile 17.

⁽¹⁾ EÜT L 224, 18.8.1990, lk 19. Otsust on viimati muudetud otsusega 91/133/EMÜ (EÜT L 66, 13.3.1991, lk 18).

Artikkel 23

Kui viidatakse käesolevas artiklis määratletud korrale, toimitakse vastavalt direktiivi 89/662/EMÜ artiklile 18.

Artikkel 24

Käesoleva direktiivi lisasid võidakse vajaduse korral muuta artiklis 23 sätestatud korras.

Artikkel 25

Käesolev direktiiv ei piira tollieeskirjadest tulenevate kohustuste täitmist.

Artikkel 26

1. Direktiivi 72/462/EMÜ artiklid 12 ja 28 jäetakse välja.

Kuni käesoleva direktiivi artiklitega 5 ja 6 ette nähtud otsuste langetamiseni kohaldatakse jätkuvalt õigusakte, mis on vastu võetud vastavalt direktiivi 72/462/EMÜ artiklile 12.

2. Direktiivi 90/426/EMÜ artiklid 20 ja 21 ning direktiivi 90/539/EMÜ artikkel 27 ja artikli 29 lõige 2 jäetakse välja.

Artikkel 27

1. Käesolevaga muudetakse direktiivi 89/662/EMÜ järgmiselt:

a) artikli 19 lõikes 2 asendatakse kuupäev "31. detsember 1992" kuupäevaga "31. detsember 1996";

b) artikkel 22 asendatakse järgmisega:

" Artikkel 22

Liikmesriigid jõustavad käesoleva direktiivi täitmiseks vajalikud õigusnormid 1. juulil 1992."

2. Direktiivi 90/425/EMÜ muudetakse järgmiselt:

a) artikkel 7 asendatakse järgmisega:

" Artikkel 7

1. Liikmesriigid tagavad, et nendes kohtades, mille kaudu tohib artiklis 1 osutatud loomi ja tooteid kolmandatest riikidest direktiivi 90/675/EMÜ I lisas määratletud territooriumidele tuua, näiteks sadamad, lennujaamad ja piiripunktid

kolmandate riikidega, võetakse kontrolli käigus järgmised meetmed:

a) kontrollitakse loomade ja toodetega kaasas olevaid sertifikaate või dokumente;

b) ühenduse loomade ja toodete kohta kehtivad artiklis 5 sätestatud kontrollieeskirjad;

c) kolmandatest riikidest pärit toodete kohta kehtivad direktiivis 90/675/EMÜ sätestatud eeskirjad;

d) kolmandatest riikidest pärit loomade kohta kehtivad direktiivis 91/496/EMÜ sätestatud eeskirjad.

2. Alates 1. jaanuarist 1993 ja erandina lõikest 1 kohaldatakse regulaarse, kahte ühenduse geograafilist punkti ühendava otseveo käigus veetud loomade ja toodete suhtes artiklis 5 sätestatud kontrollieeskirju.;"

b) artikkel 23 asendatakse järgmisega:

" Artikkel 23

Nõukogu vaatab komisjoni aruande põhjal, millega on kaasas võimalikud ettepanekud, mille üle nõukogu otsustab kvalifitseeritud hääleteenamusega, uuesti läbi:

— artikli 10 ning artikli 5 lõike 2 punkti a sätteid enne 1. jaanuari 1993,

— muud sätteid enne 1. jaanuari 1996.;"

c) artiklis 26:

esimeses lõigus asendatakse alapunkt ii järgmisega:

"ii) käesoleva direktiivi ülejäänud sätteid 1. juulil 1992.;"

teine lõik jäetakse välja.

3. Käesolevaga muudetakse direktiivi 90/675/EMÜ järgmiselt:

a) artikli 19 lõige 6 asendatakse järgmisega:

"6. Kümne tööpäeva jooksul esitatakse küsimus vastavalt artikli 23 tingimustele alalisele veterinaarkomiteele, et see laiendaks, muudaks või tühistaks lõigetes 1, 3 ja 5 sätestatud meetmed. Artiklis 23 sätestatud korda võib samuti kasutada, et võtta vastu vajalikud otsused, eriti seoses toodete liikumisega ühenduse sees ja transiidiga.;"

b) artiklis 32 asendatakse tekst "31. detsembriks 1991" tekstiga "1. juulil 1992".

Artikkel 28

Komisjon võib artiklis 23 sätestatud korras otsuseid langetades kolme aasta jooksul vastu võtta üleminekumeetmeid, mida on vaja hõlbustamiseks siirdumist käesoleva direktiiviga ette nähtud kontrollikorrale.

Artikkel 29

Liikmesriigid võivad käesoleva direktiivi rakendamiseks, eriti teabevahetusvõrkude rajamiseks veterinaarteenistuste ja piiripunktide vahel kasutada ühenduse rahalist abi, mis on ette nähtud direktiivi 90/424/EMÜ artikliga 38.

Artikkel 30

1. Liikmesriigid jõustavad õigusnormid, mida on vaja järgimaks:

- a) artikli 6 lõike 3 ning artiklite 13, 18 ja 21 sätteid — 1. detsembril 1991;
- b) muid sätteid — 1. juulil 1992.

Liikmesriigid teatavad sellest viivitamata komisjonile.

Kui liikmesriigid lõikes 1 osutatud normid vastu võtavad, lisavad nad nendesse normidesse või nende normide ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.

2. Käesoleva direktiivi, eriti artikli 8 lõike 3 üksikasjalikud rakenduseeskirjad võetakse vastu ning artikli 12 lõikes 4 osutatud süsteem jõustatakse hiljemalt 1. juulil 1992.

Kui eelmises lõigus osutatud kuupäeva ei ole võimalik järgida, võetakse sel kuupäeval üleminekumeetmed, mis on ette nähtud artikliga 28.

Artikkel 31

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel, 15. juuli 1991

Nõukogu nimel

eesistuja

P. BUKMAN

A LISA

Piiripunktide heakskiitmise üldtingimused

Ühenduse heakskiidu saamiseks peab piiripunktidel olema:

- 1) spetsiaalne rada elusloomade transportimiseks, nii et loomad ei pea asjatult ootama;
- 2) eri transpordivahendite täis- ja tühjakslaadimise, loomade inspekteerimise, söötmise, jootmise ja ravi tarvis ette nähtud ruumid (mida peab olema lihtne puhastada ja desinfitseerida), mis on piisavalt avarad, valgustatud ja ventileeritud, võttes arvesse inspekteeritavate loomade hulka;
- 3) piiripunktis käideldavate loomade hulka arvestades piisavalt suur veterinaar- ja abipersonal, kes on spetsiaalselt koolitatud tegema saatedokumentide kontrolli ja kliinilist kontrolli, millele on osutatud käesoleva direktiivi artiklites 4, 5, 8 ja 9;
- 4) piisavalt avarad tööruumid, sealhulgas riietus-, duši- ja tualettruumid, mis on veterinaarkontrolli eest vastutava personali käsutuses;
- 5) asjakohased tööruumid ja vahendid proovide võtmiseks ja töötlemiseks rutiinse kontrolli tarvis, mis on ette nähtud ühenduse eeskirjadega;
- 6) võimalus kasutada spetsialiseerunud laborit, mis suudab läbi viia selles punktis võetud proovide eriteste;
- 7) võimalus kasutada vahetus läheduses asuva ettevõtte teenuseid, millel on ruumid ja seadmed loomade majutamise, söötmise, jootmise, ravi ja vajaduse korral tapmise tarvis;
- 8) kui selliseid punkte kasutatakse loomade transpordi käigus peatus- või ümberlaadimiskohtadena — sobivad ruumid loomade mahalaadimise, jootmise, söötmise, vajaduse korral korraliku majutamise ja nõutava ravi tarvis või vajaduse korral kohapealseks tapmiseks viisil, millega välditakse nende tarbetuid kannatusi;
- 9) asjakohased seadmed, mis võimaldavad kiiret teabevahetust teiste piiripunktide ja pädevate veterinaarasutustega ja millele on osutatud direktiivi 90/425/EMÜ artiklis 20;
- 10) puhastus- ja desinfitseerimisseadmed ja -vahendid.

B LISA

Karantiinikeskuste heakskiitmise üldtingimused

1. Kohaldatakse A lisa punktides 2, 4, 5, 7, 9 ja 10 sisalduvaid nõudeid.
 2. Lisaks sellele peavad karantiinikeskused:
 - olema alalise kontrolli all ja riikliku veterinaararsti vastutuse all,
 - asuma kaugel ettevõtetest jm kohtadest, kus peetakse loomi, kes tõenäoliselt võivad nakatuda nakkushaigustesse,
 - olema varustatud tõhusa kontrollisüsteemiga, et tagada piisav loomade järelevalve.
-